

REPUBLIKA SLOVENIJA

INFORMACIJSKI
POOBLAŠČENEC

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana
T: 01 230 9730
F: 01 230 9778
gp.ip@ip-rs.si
www.ip-rs.si

Številka: 007-23/2022/4

Datum: 5. 9. 2022

Ministrstvo za finance
gp.mf@gov.si

ZADEVA: Predlog novega 252.b člena Zakona o davčnem postopku (v okviru EVA 2022–1611–0079) – mnenje

ZVEZA: vaš dopis št. 007-579/2022, prejet dne 31. 8. 2022

Spoštovani,

na podlagi vašega zaprosila 48. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1) ter 57. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba) v nadaljevanju posredujemo dodatno mnenje Informacijskega pooblaščenca (v nadaljevanju IP) k prejetemu gradivu v zvezi z dodatno dopolnitvijo novega 252.b člena Zakona o davčnem postopku (v okviru EVA 2022–1611–0079).

Novo predlagano besedilo 252.b člena ZDavP-2 naj bi se glasilo:

*»252.b člen
(omejitve)*

(1) Davčni organ lahko obveznosti in pravice iz 13., prvega odstavka 14. in 15. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES omeji na obseg, ki je potreben za zaščito javnega interesa v davčnih zadevah na način, da do začetka davčnega postopka oziroma do zastaranja pravice do odmere davka, če postopek ni bil začel, posameznik nima pravice do vpogleda v izmenjane podatke o dohodkih, ki se nanašajo nanj, če bi seznanitev z izmenjanimi podatki lahko vplivala na obdavčitev.

(2) Davčni organ obvesti posameznika o razlogih za omejitve iz prvega odstavka, o trajanju omejitve ter kdaj lahko posameznik ponovno uveljavi svojo pravico do vpogleda v celoti.«

Kot je IP že opozoril v svojem prvem mnenju, Splošna uredba omejitve pravic posameznikov po 13., 14. in 15. členu v skladu z 23. členom dopušča, pod pogojem, da vsak tak zakonodajni ukrep vsebuje posebne določbe vsaj, kjer je ustrezno, glede namenov obdelave ali vrst obdelave; vrst osebnih podatkov; obsega uvedenih omejitev; zaščitnih ukrepov za preprečitev zlorab ali nezakonitega dostopa ali prenosa; natančnejše ureditve upravljavca ali vrst upravljavcev; obdobja hrambe in veljavnih zaščitnih ukrepov, pri čemer se upoštevajo narava, obseg in nameni obdelave ali vrste obdelave; tveganj za pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ter pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, da so obveščeni o omejitvi, razen če bi to posegalo v namen omejitve.

Predlog ZDavP-2N v zvezi s 25. členom Direktive 2011/16/EU, kot ga določa dopolnjen 252.b člen ZDavP-2, pa kljub dopolnitvam ostaja splošen glede opredeljevanja omejitev, saj:

- ne opredeljuje, katere vrste podatkov so lahko tiste, da zaščita javnega interesa v davčnih zadevah zahteva omejitev pravic (morda npr. zgolj tisti podatki o višini dohodkov, ki bi lahko ogrozili vodenje davčnega postopka in ne vsi podatki o dohodkih),
- ni opredeljeno, zakaj je omejitev absolutna in se nanaša tako na pravico do informiranja (13. in 14. člen Splošne uredbe) kot tudi na pravico do seznanitve z obdelavo in vsebino podatkov (15. člen Splošne uredbe) – torej se posameznik teoretično sploh ne sme seznaniti s tem, da katerikoli podatki, ki se nanašajo nanj, sploh obstajajo in da se obdelava podatkov, ki se nanašajo nanj, sploh izvaja, namesto, da bi bila omejena zgolj seznanitev z vsebino tistih podatkov, katerih razkritje bi ogrozilo konkretne cilje kot je npr. vodenje davčnega postopka (kot npr. to določa 3. odstavek 24. člena ZVOPOKD);
- določa razlog za omejitev, to je 'zaščita javnega interesa v davčnih zadevah', izredno široko in bi glede na to lahko pomenil, da bo davčni organ lahko vedno in za ves čas do zastaranja pravice do odmere davka (npr. celo do 10 let) posamezniku v celoti omejil seznanitev z osebnimi podatki, ki se nanašajo nanj;
- določba davčnemu organu ne odreja posebne presoje ali pisne utemeljitve omejitve, lahko ločeno od odločitve, ki se vroči posamezniku, kot to npr. ureja 5. odstavek 25. ZVOPOKD v primeru omejitev na področjih po ZVOPOKD;
- ne opredeljuje dovolj ozko, kaj je namen varovanja postopka (npr. morda pravilnost davčnega postopka, učinkovitost in uspešnost davčnega postopka) in kako lahko upravljavec to oceni, če do postopka sploh še ni prišlo (kot trenutek prekinitve omejitve je namreč opredeljen začetek davčnega postopka oz. zastaranje pravice do odmere davka, kar je lahko 10 let in več v primeru prekinitev teka rokov);
- ni obrazloženo niti se izrecno od davčnega organa ne zahteva, da presodi, ali in kdaj je morda dopustna in potrebna zgolj omejitev glede seznanitve posameznika s podatki, ki se nanašajo nanj, ne pa tudi glede informiranja posameznika, da obdelava sploh poteka.

Obravnavana omejitev oziroma izjema od splošne pravice do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki, je po mnenju IP iz navedenih razlogov kljub dopolnitvam nesorazmerna zaradi njene predpisane splošnosti (obseg omejitev ni dovolj konkretiziran) in potencialno dolgoročnih učinkov. Iz tega razloga IP ocenjuje, da omejitev ni nujna v takem obsegu za doseganje razlogov za predpisano omejitev, iz istega razloga pa tudi ni izpolnjen pogoj sorazmernosti v ožjem smislu.

Hvala za sodelovanje in lep pozdrav,

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka

Pripravila:
Alenka Jerše, univ. dipl. prav.
namestnica informacijske pooblaščenke